

търсяхъ средство да ся освободять отъ отягощенія-та на съвѣсть-тѣ си; тѣ ся мѣхяхъ съ всякакви добры дѣла, милостынѣ, даванія на църквы-тѣ и свѣщенници-тѣ, пѣтуванія до Свѣты-тѣ мѣста, измѣчваніе на себе си нѣ не намѣрихъ успокоеніе. За това приглашеніе-то къмъ кръстоносны-тѣ походы, бѣше за тѣхъ пріятно; защото ся надѣвахъ че чрѣзь нѣманіе, тяготѣ, бореніе и смѣръть-тѣ на Истокъ ще спечялять облѣгченіе. Но най-повече отъ тѣхъ ся излагахъ въ това, защото сами-тѣ кръстоносни походи дадохъ поводъ къмъ разнообразны прѣгрѣшенія и съ това умножихъ виновность-тѣ. Папы-тѣ ся възползувахъ отъ това расположеніе на народы-тѣ, понеже е было извънредно спомагателно на дѣло-то имъ.

Въ 1096 годинѣ отиде едно войнство отъ нѣколко сто-тысящи войници отъ различни страны, подъ прѣдводителство-то на Херцога *Готфрида Булонскый* за Палестинѣ, отъ кои-то въ 1099 год. кога-то Иерусалимъ слѣдъ едно страшно кръвопролитіе въ кое-то най-малко 40,000 душъ Сарацины и Іудеи въ градъ-тѣ погынѣхъ, наистинѣ ся привзе, и само около 22,000 душъ бѣхъ останѣли. На Великодушный Готфридъ прѣдложихъ царскѣ коронѣ, нѣ той ся отрече да носи коронѣ тамъ, «Гдѣ-то Спаситель-тѣ на свѣта пролѣ кръвь-тѣ си подъ вѣнецъ-тѣ отъ трѣніе,» И вмѣсто титлѣ на краль пріелъ само титлѣ-тѣ «Бранитель на Божій-Гробъ.